Dissabte, 1 de gener de 1938
Any IV Núm. 686
Redacció i Administració: Ronda Universitat núm. 25
Impremta: Tallers núm. 48
Telèfons: 14446 - 22122
BARCELONA
PREU: 15 CENTIMS

ULTIMA HORA

INFORMACIO • CRITICA • REPORTATGE

Avui, pàgina 4:
L'HOME DEL DIA

PRIMER DIA DE L'ANY

Recepció al Palau de la Generalitat

Amb motiu de la Diada de Cap d'Any, el President de la Generalitat ha rebut de tot Catalunya nombroses lletres de felicitació. Pel mateix motiu aquest migdia han estat al Palau de la Generalitat complimentant el senyor Companys gran nombre de persones, entre les quals figuren l'Ajuntament de Barcelona amb el seu alcalde, senyor Hilari Salvador, i el president de l'Assemblea Municipal, senyor Puig i Elies; els consellers del Govern de la Generalitat senyor Pi i Sunyer i Sbert; el sots-secretari de la Presidència senyor Martí Rouret, el de Finances senyor Martí Feced; el de Cultura senyor Frontera; el Consell Permanent d'Esquerra Republicana de Catalunya format pels senyor Tauler, Dardalló, Miravitlles, Galés, Sauret i Guinart, els quals portaven també la representació dels diputats d'Esquerra Republicana; el cònsol d'Honduras; i el cap i oficials dels Mossos de les Esquadres de Catalunya, i el director general de Radiodifusió, senyor Fontbernat.

Més d'onze mil reclutes han après de llegir

La tasca pedagògica de les Milícies de la Cultura es reflecteix en els favorables detalls arribats al Ministeri d'Instrucció Pública, els quals acusen un notable descens en el nombre dels analfabets entre els nostres combatents. Durant el mes d'octubre passat varen aprendre a llegir i escriure 11.062 reclutes, i s'han creat en aquest temps trenta-tres Biblioteques i vint-i-tres Llars del Soldat. També es pronunciaren 752 conferències i foren creats 78 periòdics murals. A aquesta tasca s'ha d'afegir els cursets especials per a oficials i sergents.

S'han ocupat dues cotes que dominen la carretera d'Alcalà la Real a Priego

Front d'Andalusia, 1. (De l'enviat especial de Febus). — Les nostres forces del sector de Jaèn avançaren la línia i ocuparen dues cotes de valor estratègic que permeten dominar la carretera d'Alcalà la Real a Priego.

Unes patrulles de reconeixement del mateix sector s'internaren alguns quilòmetres en terreny enemic i feren presoners diversos paisans que l'enemic utilitzava per a la vigilància de la reraguarda.

La nostra artilleria dificultà encertadament els relleuvaments enemics a les immediacions de Lopera.

Igualment fou hostilitzat amb foc d'antitanc el trànsit de forces motoritzades rebels cap a Porcuna.

Al sector de Granada, i especialment a la demarcació de Diezmas i Colomeras, ha caigut una intensa nevada i persisteix el mal temps per aquesta regió.

Paraules, en plena batalla

Les accions brillants i les accions realment eficaces. La presa de Terol fou una acció brillant. La batalla de Terol, serà, indubtablement, una de les accions més eficaces que haurà portat a la pràctica el nostre naixent exèrcit.

L'enemic, calmosament, conscienciosament, anava preparant la seva gran ofensiva, projectada immediatament després de la caiguda del Nord. Una ofensiva en la qual jugava les enormes reserves de material i d'homes que li assegura la collaboració estrangera.

Totes les informacions, tots els indicis, eren que els rebels anaven a llançar les seves legions contra Madrid, obsessionats com estan per la capital de la República que, hissada gallardament contra l'invasor, és la nostra senyera més segura de victòria.

De produir-se l'ofensiva enemiga d'acord amb els càlculs de l'Estat major germano-italià de Franco, els nostres soldats haurien hagut de suportar un dels més rudes atacs d'aquesta guerra, en el qual la facció xifrava la realització de les seves esperances decisives.

L'encert magistral de l'Estat major republicà fou, avançant-se a totes les previsions rebels, especulant amb la sorpresa, llançar ell una ofensiva del tot inesperada a una de les puntes extremes del front facciós, allà on no existien ni acumulacions de material ni grans reserves d'homes.

El primordial desig republicà fou assolit. Cuita-corrents, Franco hagué de fer el trasllat dels seus efectius al sector sud aragonès i llançar-se a una desesperada contraofensiva, improvisada damunt del terreny, per a contenir l'internament de l'exèrcit del poble.

I en aquesta fase de la lluita ens trobem. Fase aguda i disputada. No és encara l'hora de passar balanç, car l'acció encara està oberta. Però, pel damunt, podem assenyalar uns quants dels punts que ha marcat el nostre exèrcit i que caldrà tenir en compte en el moment oportú.

Primerament, l'ofensiva de Franco damunt de Madrid, del tot inutilitzada. El cabdill rebel ja no disposa en aquests moments ni de plans viables, ni de forces per a fer-la. Als voltants de Terol hi està abandonant les illusions d'un victoriós assalt a l'heroica capital de la República.

I, com el rosari d'aquest desestiment, unes quantes xifres de la primera fase de l'operació terolenca: 3.000 morts; més de 6.000 ferits; 4.800 soldats presoners —un corresponsal, avui assegura que són 6.000—; 300 classes de tropa, 30 oficials i 80 guàrdies civils, també presoners. El material bèllic recollit puja a 4.809 fusells; 184 fusells metralladora, 211 metralladores; 97 morters; més de trenta peces d'artilleria i gran quantitat de municions de canó, de fusell i bombes de mà. Finalment, 300 camions i cotxes de turisme.

Sigui quin sigui el fi de la batalla de Terol, restarà en peu un fet indestructible: la capacitat de maniobra de l'exèrcit republicà, factor essencialíssim en la marxa de la guerra. Aquella iniciativa que temps enrera semblava privativa dels facciosos, a Brunete començà a passar a mans dels republicans. Ara, a Terol, ha estat admirablement jugada pel nostre Estat major i pels nostres soldats.

I això, pels que no viuen la guerra pendents del fet immediat, sinó que tenen tota l'atenció posada a la corba ascensional de la nostra capacitat bèllica, això té molta més importància que no pas la permanència en aquesta o en aquella determinada posició.

Nosaltres no hem dit mai que haguéssim de guanyar la guerra a finals d'any. Els pronòstics, les fatxenderies, les havíem deixades per als facciosos. Els nostres governants parlaven de la primavera vinent com a època en la qual l'exèrcit republicà arribaria al grau desitjat d'eficàcia. I, en ple hivern, ha estat ja demostrada la legitimitat de les nostres esperances.

Vilment enganyats per Franco...

Un periodista estranger mort i altres de greument ferits al front de Terol

Hendaia, 1. — Comuniquen de Saragossa que uns periodistes estrangers moriren prop de les línies de Terol quan procedien de Saragossa en cinc cotxes. El foc de les bateries republicanes impedí que seguissin endavant, però en un moment de calma creieren que podien continuar el viatge. En el moment d'arrencar els cotxes, un obús del 75 caigué a cosa d'un metre d'un dels cotxes, el qual quedà literalment desfet. Llurs ocupants foren projectats i calgué recollir-los en diversos llocs. El primer que fou recollit fou Johnson, corresponsal d'un diari americà, que morí instantàniament per ferida al ventre; Richard Shepshanks, corresponsal de l'agència Reuter, que es trobava sense coneixement, i Neil, corresponsal de «Press Association». El darrer fou War Philley. En el moment en què es recollien els ferits, cinc policies resultaren ferits per un altre obús. Shepshanks es troba en estat desesperat. Els pronòstics sobre l'amputació d'una cama a Neil són reservats.

N. de la R. — Pel contingut de l'anterior telegrama sembla que es tracta dels periodistes estrangers invitats per Franco a anar a Terol. El «caudillo» els ha enganyat vilment en voler-los fer creure una cosa que no existia —un viatge sense perill— i els resultats a la vista estan.

Aprofitem el lamentable succés per a remarcar el procedir del Govern de la República, que convidà uns periodistes, entre ells un representant de la Premsa estrangera, per a anar al front de Terol. Aquests periodistes hi anaren i tots han retornat sense novetat, ben a l'inversa del que ha succeït a l'altra banda. La fatxenderia del general rebel ha dut a la mort uns homes que cometeren el pecat de fiar-se de la paraula d'un home renegat, traïdor a la seva pàtria... i han pagat ben cara la seva candidesa...

Repetim que ho lamentem; però bo és remarcar l'ocorregut, puix que novament són posats de relleu els recursos emprats per la facció que no dubta a dur uns homes a la mort sacrificant-los a la petulància ben digne de llur cretinisme.

ATIL·LA A GALICIA

—L'altre dia a València va deturar-se un soldat gallec. En veure'm, es posà a plorar d'emoció. Després, de cop i volta, s'asserena i m'explica que feia poc que s'havia passat als republicans. «El dia abans de sortir cap al front —em digué— vaig dir a alguns amics: Voleu res per a Castelao? Ells no em comprengueren... I mireu, senyor Castelao, si m'he reunit aviat amb vós.»

Castelao va publicar fa poc un recull d'estampes que portava el títol «Galicia màrtir». Ara, ha sortit un altre recull: «Atila en Galicia», que és un llibre emocionant. El feixisme, nou cavall d'Atilla, no deixa créixer l'herba per allí on passa.

Els camperols, els pescadors, els obrers de Galicia, martiritzats i esclavitzats: aquest és el tema de les noves estampes de Castelao. A la portadella del seu llibre, Castelao ha escrit aquestes paraules: «Moltes vegades els màrtirs creen mons que els herois ni tan sols no

(SEGUEIX A LA PAGINA 3)

"Els màrtirs seran sants", una de les estampes de l'últim llibre de Castelao. "Atila en Galicia"

NOVES ESTAMPES DE CASTELAO

Castelao passeja per Barcelona l'enyorament de la seva Galicia.

I es fa passar la nostàlgia de la pàtria fent uns dibuixos plens de tendresa, uns dibuixos en què els seus germans gallecs hi són representats sofrint sota el jou del feixisme assassí.

Aquests dibuixos, abans no els ha lliurat a l'editor, Castelao els porta a la mà, en una carpeteta blava. I els ensenya als amics íntims, i els acompanya d'uns mots plens d'emoció.

Castelao sempre parla de la seva Galicia. I de l'esperit de rebel·lió dels gallecs. Només la força bruta pot abatre'ls. Les muntanyes —explica Castelao— estan plenes d'homes que menen aquella existència dels cabdills romàntics, i que són el terror de la Guàrdia Civil.

Per a demostrar fins a quin punt els gallecs són insubornables, Castelao ens explica:

Plena responsabilitat del Ministeri davant el Parlament

Així s'ha pronunciat el Wafd

El Caire, 1. — Reunit en sessió plenària, el partit wafdista decidí admetre en el seu Comitè central a cinc ministres que el representaven en el gabinet revocat pel rei Faruk. El partit aprovà unànimament el text del manifest que publicarà el dissabte i que insisteix en la necessitat de confirmar l'existència del règim parlamentari amb plena responsabilitat del Ministeri davant del Parlament.

UN SOMRIURE D'INFANT VAL MES QUE EL VOSTRE PETIT SACRIFICI DE COOPERAR A LA «SETMANA DE L'INFANT»

El dia a les Conselleries de la Generalitat

JUSTICIA

Ahir el conseller de Justícia, va rebre la visita del Vice-president i Secretari del Consell de Tutelars de Menors; la Junta Directiva i Econòmico-Social del Consell de Material i el Patronat Universitari.

Avui, el senyor Bosc Gimpera s'ha traslladat a Manresa per tal de visitar les institucions que depenen de la Conselleria de Justícia.

CULTURA

El conseller de Cultura, senyor Carles Pi i Sunyer, ha passat el matí treballant al seu despatx oficial amb els Caps i Alts funcionaris del seu Departament.

PROVEIMENTS

El senyor Miquel Serra Pàmies conseller de Proveïments, ha despatxat aquest matí amb el personal del seu Departament. També ha rebut diverses visites.

TREBALL

A la Secretaria de la Conselleria de Treball ens han dit que no tenien cap notícia a comunicar per sobre-se el senyor Rafael Vidiella a Madrid.

GOVERNACIO I ASSISTENCIA SOCIAL

Aquest matí el senyor Antoni M. Sbert ha anat a la Clínica de la Comissaria d'Ordre Públic per tal de visitar un guàrdia i un agent conductor, els quals es troben hospitalitzats en aquell establiment benèfic i que resultaren ferits en el bombardeig del «Bar Palacios».

Al migdia ha visitat el senyor President de la Generalitat per a felicitar-lo amb motiu de l'entrada d'Any Nou.

ECONOMIA

El senyor Joan Comorera, conseller d'Economia, ha treballat intensament durant tot el matí al seu despatx oficial.

Compareixerà davant el tribunal militar

A Jerusalem han tingut efecte gran nombre de detencions, conseqüència dels gairebé endèmics desordres que provoquen els àrabs, atiats per Roma. Vegeu, a la foto, un beduí de setze anys, el qual fou agafat en el moment en què llançava una bomba de mà contra un grup de jueus. Emmanillat, el jove àrab va a comparèixer davant del Tribunal militar que ha de jutjar-lo (Gràfic Press)

Els pressupostos per a 1938, a les Cambres franceses

París, 1. — La Cambra aprovà en tercera lectura el pressupost del 1938. El Senat aprovà, a les quatre de la matinada, en segona lectura, el projecte de pressupost que presenta un excedent de despeses de quasi 300 milions. Avui, al matí, tornarà a reunir-se.

RECEPCIO AL CONSOLAT DE FRANÇA

A les onze del matí ha tingut lloc, al Consolat de França, la tradicional recepció de Cap d'Any, a honor de la colònia francesa de Barcelona. A la festa hi ha assistit bon nombre de personalitats franceses residents a Barcelona i amics de la veïna República.

Mr. Bourguin ha fet els honors a la concurrència, en representació del senyor cònsol, que es troba absent de Barcelona. En nom del Consolat, ha fet ús de la paraula Mr. Lebó, el qual, després de saludar i desitjar un bon any nou als compatriotes francesos, ha dedicat frases de salutació als republicans d'Espanya. Ha proposat també, amb gran complaença dels assistents a l'acte, trametre una salutació al President de la República espanyola.

Els assistents a l'acte han estat obsequiats amb un lonx

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

No hi ha res que recordi la Nova Guinea d'ahir...

Els únics llocs del món on encara hi ha antropòfags

Deixem Africa per Oceania — escriu Chaude Yzabert, enviat especial de «L'Intransigeant», que recorre les antigues colònies alemanyes estudiant l'ambient creat en elles per les exigències de devolució que té el nazisme —. Què ha estat de l'antic arxipèlag de Bismark, que la guerra arrabatà a Alemanya?

El 12 de setembre del 1914 els habitants de la ciutat de Rabaul i els seus contorns foren convocats a un míting en una gran pradera, al peu d'un volcà extingit. En aquesta reunió popular, un representant de Sa Majestat britànica, després de prendre seient en una tribuna sobre la que onejava la Unió Jak, donà lectura a un solemne manifest redactat en «anglès pidgin», equivalent al «petit negre» de les possessions franceses. El representant del rei Jordi es va expressar de la següent manera:

«Vosaltres mirar nova bandera, bella bandera. Bella bandera pertànyer anglesos i més bella que l'altra bandera. Home anglès ésser home més bell que home alemany, home anglès voler molt, molt, home indígena i home indígena ha d'estimar molt, molt, home anglès. Ell defensa home indígena, però home indígena en el successiu no menjar home, no matar, no calar foc, no ésser dolent...»

Com els indígenes esperaven una reducció important en els impostos que havien establert els alemanys, escoltaren amb aire de satisfacció i aplaudiren l'orador quan aquest acabà el seu discurs, i fou aclamat unànimement amb les seves veus ronques:

«Som homes bons» — cridaven mentre donaven grans cops amb els seus bastons «Koundons» i brandaven les seves llances i escuts.

ES FA UN ARRANJAMENT

En resum: tot el món semblava satisfet que l'antiga «Terra de Guillem» i illes adjacents — amb els seus volcans, els seus caníbals, els seus leprosos, els seus tiburons, els seus cocodrils — s'haguessin transformat en possessions angleses.

Els alemanys que habitaven les illes no intentaren una resistència que, per altra part, hauria resultat inútil, donada la superioritat de les tropes australianes. Els colonos, funcionaris, caçadors i missioners alemanys prestaren immediatament jurament al nou Govern. Els soldats foren enviats a un camp de concentració de qualsevol lloc d'Austràlia. Els vaixells en els quals onejava el pavelló de l'emperador foren apresats. Després, la vida continuà exactament com abans.

Quan arribà l'armistici, el projecte d'organització estava a punt. Col·locada l'antigua colònia alemanya sota el comandament australià, segons el Tractat de Versalles, sols mancava portar a cap les reformes que tan necessàries eren des de feia temps, en particular la unificació de l'Arxipèlag. D'aquesta manera es constituí el territori sota el mandat de Nova Guinea, compost per l'antiga terra del rei Guillem, Nova Pomerània (avui Nova Bretanya), Nou Lauenburg (actualment illes del duc de York), Nou Meckemburg i Nou Hannòver (avui Nova Irlanda) i algunes illes pertanyents al grup de les Salomon.

ELS ULTIMS ANTROPOFAGS

Els nous amos del salvatge arxipèlag hagueren d'afrontar un treball sobrehumà.

Els alemanys havien donat proves, sota la creu del Sud, d'escassa energia i encara menor geni d'organització. Algunes plantacions en la costa, diverses missions pròximes a la jungla, era tot els que els australians trobaren a la seva arribada a Nova Guinea. Amb excepció dels viatges empresos per alguns gelosos governadors com Hall o Hagen, la major part de les exploracions, fins al 1914, les portaren a cap empreses mineres o metal·lúrgiques.

Aquesta és tal vegada una de les raons per les quals Nova Guinea i l'arxipèlag de Bismarck són els únics llocs del món en què encara hi ha antropòfags, caçadors de caps i una població indígena que viu en plena edat de pedra.

ELS CONSTRUCTORS D'IMPERIS

Suposar que els anglesos s'anaven a conformar amb governar la nova colònia, sense esforçar-se a eixamplar els límits de les regions explorades i a treure profit del ric i fèrtil sol dels illots volcànics, seria no conèixer als anglesos, ignorar la seva mentalitat.

Al cap d'alguns mesos de quietud l'esperit dels «constructors d'imperis» entrà en activitat.

El viatger que desembarqui avui a Rabaul, cercarà en va els vestigis de la mandrosa, confortable i indolent existència anterior. Tot ha canviat, tot s'ha transformat, no hi ha res que recordi la Nova Guinea d'ahir. La illa sencera sembla presa d'una activitat febril. S'obren carreteres, s'inauguren tendes, es construeixen preses d'aigua, s'extermina els mosquits, s'organitzen expedicions i a través de la jungla, es procedeix a la conquista definitiva de les illes. Missioners, exploradors o aventurers, fusell a l'espatlla, s'internen a la selva verge. A pesar que aquests pioners lliuren sovint la seva ànima a Déu sota la bòveda encisadora de les nits tropicals; a pesar que els seus cossos són devorats per les feres o per altres homes pitjors que feres, els camins que s'obren a la jungla són cada vegada més nombrosos i, esquinçant el teixit embolicat de les lianes, amenacen amb arribar fins als amagats refugis dels caníbals i els caçadors de caps. Els anglesos no es contenten amb tenir agències disseminades al llarg de la costa. Volen també dominar, posseir, organitzar i administrar el territori sencer.

Volen que desaparegui l'enorme taca blanca que ocupa el centre del mapa de Nova Guinea, sobre la qual figura una sola i lacònica inscripció: «regió inexplorada».

EL MISSATGE D'ANY NOU DEL SECRETARI GENERAL DE LA S. DE N.

AVENOL DIU QUE NO HI HA MOTIU DE DESESPERANÇA QUAN AQUEST ORGANISME SOFREIX UN FRACAS

Ginebra, 1. — El secretari general de la Societat de Nacions, senyor Avenol, llegí davant del micròfon de la ràdio, amb motiu de l'entrada d'Any Nou, un missatge la conclusió del qual és la següent:

«S'ha dit amb freqüència en aquests últims temps que el sistema que representa la Societat de Nacions havia perdut la seva popularitat i el seu prestigi. S'exagera sobre la importància d'aquesta pèrdua, puix que la gran majoria de països del món sencer segueixen essent membres lleials de la Societat de Nacions. No hi ha motiu de desesperar de la Societat de Nacions quan aquesta sofreix un fracàs. Hi ha menys motiu encara per a oblidar els resultats considerables que ja ha obtingut. La Societat de Nacions ha demostrat que pot respondre a les necessitats actuals, i en el món existeixen milions d'homes que esperen de la Societat de Nacions que quedi a l'altura de la seva tasca. Els temps són difícils i els homes actualment responsables de conduir els assumptes internacionals, han de donar una prova de valor i de prudència. La tasca que ens incumbeix a tots serà llarga i àrdua. És una prova de resistència que han emprès tots aquells que procuren per l'establiment d'una pau duradora i que no pugui obtenir-se més que per una acció coordinada i sobre la base d'obligacions mútues, lliurement pactades i lleialment acomplertes.

La Societat de Nacions és un organisme viu i per aquest motiu és susceptible d'ampliacions i de reformes, però he de dir que el pacte de la Societat de Nacions tal com està redactat comprèn un mínimum d'obligacions sense les quals no podria existir ni la Societat de Nacions ni una cooperació internacional veritable. En el moment actual cal donar-se ben bé compte que el món ha d'escollir, no ja entre la Societat de Nacions i qualsevol altre sistema de relacions internacionals, sinó entre la Societat de Nacions i una anarquia gairebé total, combinada amb l'ús de la força.

Per a acabar i expressant els meus millors desigs de prosperitat per a l'any que entra, yo voldria afirmar la meva convicció que la Societat de Nacions respon a una necessitat absoluta per als pobles que desitgen viure en pau.»

ELS CONCERTS DE LA DIRECCIO GENERAL DE RADIODIFUSIO

Els Quartets de Beethoven

Demà, diumenge, a les set de la tarda, es retransmetrà des dels Estudis de la Direcció General de Radiodifusió la sisena sessió de les audicions íntegres dels Quartets de Beethoven, que anirà a càrrec del «Quartet de Corda de Barcelona».

El programa resta constituït de la manera següent:

«Quartet VIII, en Mi menor, op. 59, núm. 2.»

«Quartet XI, en Fa menor, op. 95.»

Aquesta audició es retransmetrà per les emissores Ràdio Barcelona i Ràdio Associació de Catalunya.

Els concerts d'orgue

Demà, diumenge, a les nou del matí, tindrà lloc al Palau Nacional de Montjuïc, l'acostumat concert d'orgue, a càrrec del mestre Suñé i Sintes, organitzat per la Direcció General de Radiodifusió.

El programa resta constituït per la «Simfonia núm. VI», de Ch. M. Widor, i serà radiat per Ràdio Associació de Catalunya i Ràdio Barcelona.

TEATRE CATALA DE LA COMEDIA
(ABANS POLIORAMA)
Avui, nit, a les deu, i tots els dies, la tragèdia
d'ANGEL GUIMERA
REI I MONJO
per
ENRIC BORRAS
MARIA VILA
I PIUS DAVI

UNA NOTA DEL SENYOR ZUGAZAGOITIA

La tasca realitzada des del Ministeri de la Governació

El ministre de la Governació, senyor Zugazagoitia, va facilitar a la Premsa, una nota respecte la tasca que s'ha realitzat al Ministeri de la Governació.

Comença dient que a canvi d'un silenci, que mantindrà mentre tingui al seu càrrec la responsabilitat del Ministeri, s'ha aconseguit progressos en Ordre Públic, gràcies als esforços realitzats, anònimament, per un molt considerable nombre de persones les quals han posat tot llur entusiasme a corregir, mitjançant solucions de caràcter pacífic, la indisciplina social i altres rompiments de l'autoritat produïts per la rebel·lió militar.

Diu que respecte els guanys assolits no calia anar-los a contar a la Premsa, ja que allò que cal no és donar a conèixer una tasca pressupostada, sinó una empresa satisfactòria aconseguida.

A continuació diu:

Al ministeri de la Governació té dipositada d'antic l'Estat la caixa dels trons. Per al·lusions a ella s'ha governat moltes vegades a Espanya. Tal sistema no podia ésser útil i fecund en el nostre temps i així, quant per a liquidar els successos de maig de Barcelona, el Govern actual deposità amb la seva confiança llur autoritat en els homes que han de representar-lo a Catalunya, reben, abans de posar-se en camí per tal de desenvolupar el seu comès, un repertori d'instruccions que caben en aquestes paraules: «El Govern no té ni vol tenir adversaris». I encara afegeix, per tal que no hi hagi dubtes, que el seu sol adversari és el que està a l'altra banda de les nostres trinxeres amb les armes a la mà, pel que, a títol de Govern que s'esforça per escurçar la distància que ens separa de la victòria, reclama que, voluntària o forçosament, totes les armes amagades a la reraguarda passin a disposició de les unitats combatents, entre les que, per a orgull de la Corporació figuren, amb moral altíssima i heroisme exemplar, el Grup Uniformat del Cos de Seguretat, que havent iniciat la seva lluita a la Serra del Guadarrama la féu culminar a Belchite i a la Cuesta de la Reina.

Entre tots els Ministeris —diu la nota—, solament al de Governació li és terminantment prohibit tenir aparador al carrer. La índole dels seus treballs reclama abans que tot discreció.

Discreció absoluta en tractar-se, i a la seva tasca fonamental, el conèixer i perseguir les vinculacions que l'adversari hagi pogut establir a la nostra reraguarda. Allò que s'ha fet en aquest sentit no admet referències.

Afegeix que el treball d'Ordre Públic s'ha voltat d'una responsabilitat que abans no tenia, i que ara l'organització pot vanar-se de la seva utilitat.

Dedica un càlid elogi als cossos civils i uniformats de la policia, i el fa extensiu a totes les autoritats que han prestat a l'Ordre Públic llur col·laboració. Diu que la història de la policia, comença, com la de tots, el juliol del 1936, i que la nova tècnica li donarà l'escola i la capacitat, i la seva passió per la victòria.

La nota acaba dient:

«Jo veig el treball per dintre. Veure el seu resultat a fora és cosa de tots els espanyols i també, pel que afavoreix o perjudica a la nostra causa, dels estrangers que fixen la seva curiositat en els problemes de la nostra pàtria. En quant a projectes per a l'any nou, un sol: ajudar a què la República al triomfar, tingui el crèdit moral que a llur victòria convé.»

L'enemic pressiona fortament sobre les defenses de Terol

TOTS ELS INTENTS D'INFILTRACIO HAN ESTAT REBUTJATS

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra:

EXERCIT DE TERRA:

LLEVANT. — Com a conseqüència de l'atac enemic prosseguit avui amb gran auxili d'aviació i artilleria, hem sofert un retrocés a l'Oest de Terol. Les nostres tropes han cedit les posicions que ocupaven al sector de La Muela de Teruel.

Els intents d'infiltració en direcció a la plaça han estat rebutjats per complet. També foren rebutjats els atacs que l'enemic ha iniciat a la resta del front.

A l'interior de la ciutat prosegueix la reducció de la resistència, limitada estrictament al Govern Civil i al Convent de Santa Clara

A la zona dels altres exèrcits, sense novetat.

Deu batallons d'asturians es defensen per les muntanyes de Covadonga

A Sama, Laviana i Langreo no es veuen homes de 20 a 30 anys

Front de l'Est, 1. (De l'enviat especial de Febus). — Tot evadit que arriba a les nostres línies és per a nosaltres un motiu de complaença. Quan hi concorre la qualitat de combatent asturià, la nostra satisfacció creix en la proporció adequada al grau d'homenatge que tot combatent antifeixista deu als lluitadors d'aquella regió. Aquest és el cas del company que tenim davant nostre.

Era oficial en l'Exèrcit Popular que combatè al Nord amb les forces que acudiren en socors dels bascos i que defensà pam a pam el terreny d'Astúries.

A Laviana, a Sama, a La Felguera —diu— no queden joves. Aquí és on han afusellat més homes. Es difícil veure cares masculines de 20 a 30 anys. O han mort o han fugit, la majoria. De vegades et trobes quatre o cinc falangistes que han conservat la cara blanca de l'emparedament i ningú no sap on estigueren amagats. Tots els matins la plaça de braus apareix buida. La nit anterior era plena. Els qui l'ocupaven han estat afusellats durant la nit, bé a Covadonga o a Santa Catalina. No han aconseguit posar les mines en explotació. Els minaires, els millors dels nostres homes, caigueren ja al principi, i si han sobreviscut continuen combatent. Hi ha deu batallons a les muntanyes, als Pics d'Europa, a la Bufanera, cap a Covadonga, que són a poder d'ells. Aconseguiren ocupar-los els falangistes, però després els lluitadors del poble els han tornat a desallotjar. No estan mancats els nostres companys d'aliments. Tenen tot el que ficaren als magatzems de Mieres i, de més a més, el bestiar de Santander, Astúries i Leon. A més a més, els camperols els ajuden. Els falten municions, és veritat, però s'enginyen per a proveir-se'n. Per a netejar aquelles altures els facciosos enviaren quatre companyies de guàrdies d'assalt, que tornaren desfetes.

Un altre estímul per a prestar ajut als qui resisteixen. Ni a les mines ni a la ciutat no hi ha jornals superiors a cinc pessetes i obliguen a treballar els diumenges. Afegeixi's a això el sentiment de rebel·lia latent i perenne i es comprendrà que de res no serveix que hi hagi aliments i fins llaminadures en les seves ciutats, perquè per no tenir diners ningú no pot comprar-los. Per a aportar recursos els facciosos recorren a totes les combinacions i fan recaptes constantment per les cases, veritables requises per a emportar-se'n tot el que troben en metàl·lic o d'algun valor. Es sospita —afegeix— que els camperols han amagat, enterrant-la, la plata que els feixistes busquen. La decisió de la dona asturiana és també la mateixa. Tal vegada sigui la seva moral més alta que mai. Passa la tropa enemiga i no hi ha qui les faci aixecar el cap. Cada matí acudeixen en grans grups als llocs dels afusellaments a identificar els cadàvers. L'odi té nous motius d'acreixement.

Aquest company té després paraules d'elogi per a l'heroic coronel d'Artilleria, director de la fàbrica de canons de Trúbia, senyor Franco, veritable especialista de l'Arma, que havia fet estudis d'ampliació a l'estranger i que en tot moment es negà a complimentar l'ordre d'Aranda que li manava transportar a la caserna de Pelayo les tanques dels fusells dipositats a Trúbia. Franco, en produir-se la caiguda de Gijón, es negà a ésser evacuat. Considerà que era una taca en la seva neta carrera fugir davant de l'enemic, i tan aviat com aquest entrà a Gijón, es presentà al comandament rebel, dient: «He perdut i ací em teniu.» El coronel Franco ha estat afusellat. El nostre company ignora la sort que hagi pogut córrer l'esposa del coronel, que volgué seguir la mateixa del seu marit. La fàbrica de Trúbia —afegeix se l'han emportada ara els rebels a la Corunya, on s'ha represà la fabricació sota la direcció de tècnics alemanys.

Ens confirma també aquest asturià les dades que teníem sobre la moral de la reraguarda rebel, i igualment que la nostra ofensiva per Aragó els ha sobresaltat en tal forma que s'han apressat a portar a aquest front tots els elements que tenien acumulats amb la idea de forçar les nostres línies del Centre. Així mateix, en els combats de la setmana anterior han estat desfetes per les nostres tropes unitats completes de la facció, sobretot del Terç. Hi hagué bandera que de doscents homes solament en quedaren vius quinze.

Per últim, ens diu que la resistència i l'heroisme dels asturians ha meravellat de tal manera els nostres adversaris que àdhuc ho posen als seus soldats com a exemple, dient: «Si sou homes, imiteu els herois «roigs» del Mazuco.» Aquí es donà el cas que dotzena i mitja de soldats nostres donaren tot un curs d'abnegació i d'heroisme. En veure's copats, feren esclatar les granades de mà que duien a la cintura i moriren tots ells i els qui volien agafar-los.

FRONTO NOVETATS
Avui, nit, a un quart d'onze
A PALA
RUBERTO-JAUREGUI
contra
NARRU II-PEREA
Demà, tarda, a les quatre
A PALA
AZURMENDI-URZAY
contra
GALLARTA III-LEJO
Nit, a un quart d'onze
A PALA
QUINTANA IV-IZAGUIRRE
contra
ZARRAGA-VILLARO
Detalls per cartells.

FRONTO IXIKI-ALAI
Avui, nit, a les deu
CARMENCHU-VASQUITA
contra
LUMI-AURELI
Demà, tarda, a les quatre
MATILDE-LOLILLA
contra
ANTONIA-VASQUITA
Detalls per cartells

FEU DONATIUS ALS LLOCS DE RECEPCIO DE LA COMISSIO DE LA «SETMANA DE L'INFANT»

CIUTADANS!

ATENCIO ALS ADVERTIMENTS DE LA JUNTA LOCAL DE DEFENSA PASSIVA

Com sigui que, no obstant haver-se donat el senyal d'alarma anunciant l'amenaça imminent de bombardeig, són nombrosos els ciutadans que amb manifesta imprudència s'estacionen pels carrers o surten als balcons i terrats, indiferents al perill al qual s'exposen, la Junta local de Defensa Passiva de Barcelona, atenent les disposicions dictades per tal de garantir fins al màxim possible la protecció de la població civil i portar cabalment a efecte el servei de dispersió previst per a aquests casos, es creu en el deure de pregar reiteradament a tots els ciutadans que, donant-se perfecte compte de la necessitat de servar la més estricta disciplina, vulguin al moment que es doni el senyal d'alarma abandonar la via pública, i s'encaminin ordenadament i sense precipitacions vers als refugis més propers o a llurs domicilis respectius, per tal de romandre al seu interior, evitant així que a causa d'una curiositat innecessària o d'una passivitat suïcida pugui augmentar-se el nombre possible de víctimes.

Els ciutadans han de tenir present que a les actuals circumstàncies cal preservar-se, no tan sols dels obusos i bombes dels vaixells i avions facciosos, la caiguda dels quals dins el casc de la població ha ocasionat ja diverses víctimes. va s'esforça a recomanar en guts de tots, justifiquen per si sols la necessitat d'observar al peu de la lletra les precaucions abans esmentades i que la Junta local de Defensa Passiva s'esforça en recomanar en benefici de tots els ciutadans.

També cal tenir en compte, i això va adreçat als ciutadans que condueixen cotxes, no deixar els vehicles formant aglomeracions, car deixar-los de la manera esmentada fa créixer el perill que, pels efectes d'explosió d'alguna bomba, se'n destrueixin una gran part.

Es procurarà per tant deixar en tot moment, i sobretot, en casos d'alarma, tots els vehicles a intervals prudencials uns dels altres, per tal d'evitar el major nombre de possibles destruccions.

ESCOLARS DE BARCELONA: La Comissió organitzadora de la Setmana de l'Infant us dóna les gràcies pel vostre concurs recollint donatius. Els infants desvalguts us ho agrairan. Els infants acollits a Catalunya sabran de la bona companyonia dels escolars catalans.

ESCOLARS DE BARCELONA I DE CATALUNYA: Assistiu a la festa inaugural de la Setmana de l'Infant, al Palau Nacional, el 6 de gener vinent, a les onze del matí.

CIUTADANS: Ajudeu la Setmana de l'Infant. Feu els donatius a les institucions que formen part de la Comissió Organitzadora.

Pròxims canvis polítics i de Govern a Anglaterra

Londres, 1. — El diputat laborista Herbert Morrison ha pronunciat un nou discurs en el qual ha confirmat que l'any 1938 es procedirà a Anglaterra a noves eleccions. Per altra part, s'anuncia que per al proper gener, a més tardar, per a la primavera, es modificarà l'actual Gabinet Chamberlain, per tal que el Govern pugui anar a les eleccions amb una base més forta.

Se sap que es topa amb una gran resistència per al canvi del ministre de l'Aire, favorable a la política feixista i del primer lord de l'Almirallat.

El ministre d'Afers Estrangers, Eden, abans de traslladar-se a Ginebra per a la reunió del Consell de la Societat de Nacions, es prendrà unes vacances de dotze dies a la Costa Blava francesa, i és probable que s'entrevisti amb diverses personalitats franceses. En absència d'Eden, Chamberlain tindrà al seu càrrec, interinament, la cartera d'Afers Estrangers, de la qual altres vegades s'havia encarregat lord Halifax en semblants circumstàncies. El redactor diplomàtic del «Daily Express» fa notar que aquesta decisió de Chamberlain ha causat general sorpresa, ja que fins ara havia estat lord Halifax el qui s'havia encarregat interinament de la cartera d'Afers Estrangers. Però el «Daily Mirror» diu que Chamberlain s'ha encarregat transitòriament d'aquest Ministeri amb l'objecte d'intensificar els seus esforços encaminats a reprendre bones relacions amb Mussolini.

El «Daily Express» anuncia també que el sots-secretari permanent del «Foreign Office», sir Robert Vansittart, serà probablement nomenat ambaixador en una gran capital europea, i que els substituirà en el seu lloc actual sir Alexander Cadogan.

Aquest canvi tindria veritable importància, ja que, com sap tothom, Vansittart ha estat en els darrers temps el veritable ministre d'Afers Estrangers britànic, i com a tal ha dirigit la política anglesa en un sentit favorable als feixistes. Vansittart no ha estat mai un gran amic de l'Espanya republicana.

ELS CONCERTS SIMFONICS POPULARS DE LA BANDA MUNICIPAL

Demà diumenge, dia 2 de gener, tindrà lloc al Palau de Belles Arts el 168.è Concert simfònic popular, en el qual col·laborarà l'il·lustre artista Emili Vendrell.

El programa d'aquesta audició és el mateix que estava anunciat per a diumenge darrer, i que fou ajornat per tal que la Banda Municipal assistís a la manifestació que va celebrar-se a honor de l'Exèrcit Popular Regular. Està integrat per les obres següents:

Primera part: «Simfonia inacabada», de Schubert; «Adelaida», ària, de Beethoven; «Primer desengany» i «El rei dels verns», lieder de Schubert, cantats per Emili Vendrell, acompanyat per orquestra d'instruments de vent.

Segona part: «Ruy Blas» (obertura), de Mendelssohn; «Cançó de viatge», de Mendelssohn; «L'emigrant», de Vives; i «Es juny!», lied de J. Lamote de Grignon, cantata per Emili Vendrell, acompanyat per orquestra d'instruments de vent; «Remors de la selva», de l'òpera «Sigfrid», de Wagner.

Entrada lliure. Tickets de seient a una pesseta, a profit dels Hospitals de Barcelona.

La Conselleria-Raegidoria de Cultura ha donat les ordres convenients per tal que siguin realitzats urgentment els treballs de reparació del gran saló de Belles Arts, amb el fi d'evitar al públic les molèsties derivades de la cruesa de la present estació.

COOPEREU A «LA SETMANA DE L'INFANT»

E.R.C.

Casal Català de l'Esquerra de l'Eixampla (E. C.)

CORTS CATALANES, 463

INAUGURAL de les vetllades de les ORGANITZACIONS CIVIQUES del G. E. JOVENTUT CATALANA presenten per a demà, diumenge, a les cinc de la tarda, a profit dels que lluiten al front de Catalunya.

PROGRAMA:

1ra. part:

I. — Obertura musical.

II. — Exhibició de claquet dels dansarins JONNEY AND FREDDY

III. — Debut oficial dels RAPSODES de JOVENTUT CATALANA

IV. — Representació de la comèdia de Ramon Mi... TANER: «TOREROS DE PEGA».

Segona part:

V. — Concert per Josefina BLANCH i ESTIVARIZ primera soprano del TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA «TEATRE LICEU» amb un repertori de Cançons MEXICANES, CATALANES i OPERA, acompanyada al piano pel seu mestre J. VIDAL I NONELL.

ATENEU PI I MARGALL DE LA BARCELONETA

Es fa avinent a tots els socis d'aquest Ateneu que degut a les circumstàncies actuals i no trobant-se el seu local en les condicions necessàries per atendre'ls ha establert una Secretaria provisional al Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya del Districte primer (Ampla, núm. 27), per on podran passar tots els socis a retirar els rebuts pendents de pagament i per altres assumptes que els puguin interessar; les hores de Secretaria seran, cada dia feiner, de cinc a set de la tarda.

Ensems es posa en coneixement dels socis d'aquest Ateneu que són al front, o a llurs familiars més propers, que passin per l'esmentat lloc per un afer que els interessa.

L'Ateneu espera del bon sentit dels socis i en bé de la seva bona marxa, el compliment de les indicacions precedents.

CASAL D'ESQUERRA ESTAT CATALA (Districte II)

A tots els familiars de militants d'Esquerra Republicana de Catalunya del Districte II que estiguin complint llur deure al front se'ls prega que passin, cada dia, de sis a vuit del vespre, pel Casal d'Esquerra Estat Català, o al Centre respectiu, Ronda Ricard Mella, interior, per tal d'assabentar-los d'una qüestió de la màxima importància

CASAL «LA LLAR» D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

El Casal «La Llar» es veu obligat, per dificultats sorgides a darrera hora i en la impossibilitat de trobar-hi solució, a ajornar el festival que a profit d'«Ajut Infantil» havia organitzat per a demà, diumenge, dia 2, a les cinc de la tarda.

Oportunament es farà pública la data de celebració del festival.

G. E. JOVENTUT CATALANA

Per a demà, diumenge, a les cinc de la tarda, i al Casal d'Esquerra de l'E. —Estat Català— Corts Catalanes, 463, organitzat pel G. E. Joventut Catalana, se celebrarà un festival a profit dels socis que lluiten al front, compost aquest d'una exhibició dels dansarins Jonney and Freddy, debut oficial dels rapsodes de Joventut Catalana, representació de la comèdia «Toreros de pega», a càrrec dels fadrins, i un concert de l'eminent soprano Josefina Blanch i Estivariz, diva del Teatre Nacional de Catalunya «Teatre Liceu» amb un variat repertori de cançons mexicanes, catalanes i de caràcter clàssic. Cal proveir-se d'invitació al lloc de celebració, o al G. E. Joventut Catalana, Diputació, 69.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

L'artilleria alemanya ha saludat l'entrada d'Any nou disparant dotze projectils sobre la població

UNA NEVADA COM NO SE'N RECORDA CAP D'IGUAL A MADRID

Madrid, 1. — L'any 1937 s'ha acomiadat amb una nevada com mai no es recorda igual a Madrid per la intensitat i durada. Comença a nevar a dos quarts d'onze de la nit i no havia cessat encara aquest migdia.

L'artilleria alemanya ha disparat, com l'any passat, dotze projectils contra el caso de la població.

Avui ha aparegut la capital completament coberta de neu. Fins a ben entrat el matí, en alguns punts la neu ha impedit la circulació de tramvies i altres vehicles.

A les cases de socors han estat assistides nombroses persones per lesions sofertes en caigudes.

CRIDA ALS PRESUMPTES INUTILS DE LA LLEVA DEL 1939 (19 ANYS), RESIDENTS AL DISTRICTE V

S'ordena a tots els minyons que resideixen al districte cinquè de 19 anys d'edat (lleva del 1939), que han presentat Certificat Mèdic Oficial, als Centres d'Instrucció, allegant presumpta inutilitat, que es presentin amb tota urgència a la revisió mèdica militar, que tindrà lloc al Pavelló de Psicotècnica de l'Escola del Treball de Barcelona (Urgell, 187), a dos quarts de quatre del dilluns vinent, dia 3 de gener.

DARRERA CRIDA DELS PRESUMPTES INUTILS DE LA LLEVA DEL 1939 (19 anys), QUE RESIDEIXEN ALS DISTRICTES PRIMER, SEGON, TERCER I QUART

S'adverteix a tots els minyons que pertanyen a la lleva del 1939, i adscrits als districtes Primer, Segon, Tercer i Quart, que no s'hagin presentat al seu dia a la revisió mèdica militar, que han de fer-ho el dilluns vinent, dia 3 de gener, a dos quarts de quatre de la tarda, al Pavelló de Psicotècnica de l'Escola del Treball de Barcelona (Urgell, 187), ja que en cas de no fer-ho es considerarà que renuncien als drets de presumpta inutilitat que han allegat i incorreran, ensems, en les sancions a què hi hagi lloc.

«El Comissariat és l'ànima de l'Exèrcit i la garantia màxima que l'Exèrcit Popular serà sempre el braç armat de tot el poble antifeixista» de

«Per la lluita fins a la victòria total»

per JOAN COMORERA, Secretari General del P. S. U.

Demaneu-lo als quioscos. Preu: 30 cèntims

Per a comandes a P. A. C. O. D. — Publicacions Antifeixistes. — Cooperativa Obrera de Distribució.

Rambla del Mig, 17 - Tel. 19937 - Barcelona

ELS DIUMENGES DEL TREBALL VOLUNTARI

Demà diumenge els allistats a l'oficina del Treball Voluntari de la Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya compresos en els números de l'1 al 500, hauran de presentar-se per tal de sortir cap al lloc on s'efectuïn obres de fortificació i de defensa.

L'hora de presentar-se serà a les set del matí, carrer d'Aribau, 212, garatge.

HOMENATGE A MERCE RODOREDA

La jove i culta escriptora Mercè Rodoreda ha obtingut, amb la seva novella «Aloma», el Premi Creixells d'enguany.

Per tal d'homenatjar-la per la distinció aconseguida, la Unió de Dones de Catalunya dedicà ahir un sopar a la ilustre novel·lista. Assistiren a aquest acte representacions de la intel·lectualitat femenina de Catalunya i una delegació del «Comité Mondial des Femmes», que es troba accidentalment a la nostra ciutat.

Es llegiren moltes adhesions. La diputat comunista Margarida Nelken trameté una «corbeille» de flors. Així mateix va enviar flors el Comitè de Dones contra la guerra i el feixisme.

CIUTADÀ:
PENSA, SI NO TENS INFANTS QUE TU MATEIX HAS ESTAT INFANT

TOQUIO PARLA DE LA TRADICIONAL AMISTAT ANGLO-JAPONESA...

Que no és obstacle perquè en la pràctica, les campanyes anglòfobes prenguin cada dia més volada a tot el Japó

Toquio, 1. — El ministeri de Negocis Estrangers publica la nota britànica acusant rebut de la resposta japonesa del 28 de desembre. La nota declara que el Govern britànic aprecia les seguretats donades pel Japó referent a la protecció futura dels vaixells de guerra i de comerç. El Govern britànic es reserva l'opinió referent a l'afirmació segons la qual la manca de visibilitat fou la causa de l'incident. Encara que el satisfà les mesures de disciplina que el Govern nipó pren o prendrà contra els oficials responsables, el Govern d'Anglaterra expressa l'esperança que les últimes converses permetran al Govern anglès estar al corrent de la seva execució.

Al ministeri de N. E., comentant l'intercanvi de notes nipo-anglès, es declara que és lamentable que s'hagin produït semblants incidents, però és reconfortant que s'hagin solucionat dintre de la tradicional amistat anglo-japonesa.

Donatius rebuts a "Ajut Català" amb motiu de la "Diada d'Homenatge als fills del Combatent i als hospitalitzats"

SETENA LLISTA

Tèxtil Rasa, 250 pessetes; Carme Giró, 10; Banca Arnús, 50; Rosa Roig de Duran, 10; Treballadors de La Metallúrgica Espanyola, E. C., 123'50; Família Hil, 10; Barenguer Soler, 25; Jaume Baranguer Marc, 25; Casal d'Esquerra del Poble Nou, 2; Joan Xifré i Ricard Zegri, 5; Mercè Cabanes, 20; Antònia Casanoves, 5; Ateneu Republicà «Francesc Layret», 500'50; Carme Capdevila, 25; Joaquim Dardalló i Altés, 100; Manuel Galés i Martínez, 100; Ricard Altaba, director de Propaganda del Govern d'Euscadi, 100; Joan Mustè, 10; Germanets Carmiña, Rodolfito i Ivonet Gonzàlez Blau, 5; Pere Valldeoriola Andreu, 10; Centre Republicà Nacionalista del Vendrell, 25; Casal Català de Calaf, 10; Carles Pi i Sunyer, 75; Família Mata, 5; Pepita Farró, 5; Josep Farré, 25; Conseller Antoni M. Sbert, 1.000; Casal Català de Can Baró, 60; Funcionaris del Ministeri de Justícia, 300; Nen J. S. M., 25; i Andreu Asina, E. C., 50.

«LA SETMANA DE L'INFANT» ES A PROFIT DELS INFANTS DE CATALUNYA I DELS QUE CATALUNYA HA ACOLLIT

D'INTERES PER ALS INUTILS DE GUERRA

El «Diari Oficial» del ministeri de Defensa Nacional publica entre altres les següents circulars:

Responent als plausibles designs manifestats per nombrós personal de caps, oficials, sergents i tropa, donats de baixa a l'exèrcit, a conseqüència d'inutilitat, produïda per ferides i accidents de guerra, d'ésser utilitzats en serveis compatibles amb el seu actual estat físic, i com a ampliació a l'Ordre Circular de l'11 d'octubre últim, es resol que el personal de caps, oficials, sergents i tropa donat de baixa a causa d'inutilitat per ferides i accidents de guerra i que no exerceixi cap funció a organismes del ministeri de Defensa Nacional, serà sotmés a nou reconeixement, davant del Tribunal mèdic competent, que dictaminarà si els sotmesos a aquest reconeixement poden exercir algun càrrec compatible amb la inutilitat que pateixin.

A l'acte del reconeixement els interessats exposaran les aptituds que posseeixin, i es farà constar en el certificat si, efectivament, les reuneix i si són aptes per a qualsevol servei.

ANY NOU

Quan apareguin aquests comentaris, haurà començat un altre any. Un altre any, tercer en el calvari d'Espanya. Un altre any de lluites terribles, de sang vessada, de runes, de desolacions. Un altre any en què les mares, les esposes, les germanes i les filles ploraran...

Però aquest any del 1938, que comença, ha de veure aixecar-se esplendorosament, sobre el cel de la nació, el Sol de la nostra Victòria. De la nostra victòria íntegra i total. De la nostra victòria comprada amb l'esforç de milions de voluntats i intel·ligències.

1937 fou l'any del treball tenaç. Es féu molt, moltíssim, si bé no tot el necessari. Caldrà completar la magna obra en els primers mesos del 1938. I la completarem. No faltaran els estímuls.

Comença l'any nou amb la segona fase de la batalla de Terol. Sorprenguérem l'enemic. L'obligarem, després de clavar-li un rudíssim cop, a canviar els seus plans i a sorrir la nostra voluntat. I reacciona amb fúria. Desorganitzen les seves preparades ofensives, concentra forces i material que destinava a altres empreses i procura batir-nos allí on acabem de vèncer-lo.

I en procedir així, confessa la seva derrota, el seu fracàs, el seu desconcert, la seva humiliació. Què ha quedat de tantes vanitats, de tantes bravures de xerraire, del vuit sonor de les seves arengues? Lluita on volguérem que lluités. Accepta la nostra superioritat estratègica.

L'any 1937 acabà bé. I s'inicia millor el del 1938. S'inicia millor perquè veiem que, al fi, sorti la República de la seva infància militar, que té ja un Exèrcit seu, capaç de guanyar batalles campals, de conquistar places fortes, d'enfrontar-se amb forces enemigues poderosíssimes. I darrera d'aquest Exèrcit hi ha reserves nombroses. I una població civil que aprengué, en divuit mesos, a tenir paciència i a no abatre's ni plegar-se submissa a les adversitats i que sap reaccionar amb energia i suportar les privacions.

El front i la reraguarda estan compenetrats i aquesta compenetració serà més gran cada vegada. Hi ha egoísmes, qui ho dubta? Però l'ambient pot amb ells i els neutralitza. El to general és d'una moral elevada i d'una resignació intel·ligent. Se sufreix. S'enyora. Es natural i humà. Però hom creu en el triomf. I s'espera, confiadament, que el sacrifici de tots, del soldat i del pagès, de la dona i del nen, tindran un terme i una compensació.

Espanya sap que lluiten per la seva llibertat civil i per la seva independència nacional. I com que ho sap, no podran res contra ella les turmentàries de la traició ni els exèrcits exòtics.

Anglaterra, guardià del Canal de Suez, preocupada per la nova política d'Egipte

Londres, 1. — El caràcter estratègic vital de la posició britànica al Mar Roig explica que els recents esdeveniments d'El Caire hagin causat a Londres vives inquietuds i que, segons expressió d'un dels més importants periòdics d'aquest país, arribà àdhuc a l'ansietat. El Gabinet wafdista presidit per Nahas baixà tenia relacions de gran cordialitat amb el de Londres. Per això l'opinió pública anglesa es mostrà preocupada vivament en veure aparèixer les divergències entre el rei i el seu primer ministre, i veus autoritzades havien cregut el seu deure, llavors, de donar a un i altre consells de moderació. Però aquests consells no prevalgueren i la crisi acabà amb la ruptura. Als cercles de Londres no s'intenta fer balanç de responsabilitats, però es preocupen de preveure i preparar el futur. La preocupació britànica es refereix essencialment al respecte al tractat que lliga Anglaterra a Egipte i que salvaguarda la seva qualitat de guardià del canal de Suez.

Per això l'opinió s'havia interessat vivament en les informacions que presentaven el conflicte entre el tron i el gabinet anterior com una lluita entre la influència anglesa i la de certes potències estrangeres. Les informacions i declaracions que emanen de les més altes autoritats, rebudes d'El Caire durant les últimes vint-i-quatre hores, desmenteixen formalment que sigui així. Les mateixes seguretats foren donades per Mohamed bajà, el qual insistí, amb tot, en la necessitat d'augmentar les forces de defensa del país.

En la mesura en què aquest desig té per finalitat preservar Egipte contra tota agressió estrangera, la seva realització —sestima aquí— alleugeria útilment la càrrega militar que assumeix actualment Anglaterra. Si les intencions del rei i el seu primer ministre troben confirmació, en allò que es refereix a Anglaterra, es pot creure que Londres no es pronunciarà contra la política interior del nou Govern. Es del tot segur que la vigilància de Londres s'exercirà per tal, que el tractat i el seu esperit no siguin incomplerts. Això no impedeix que l'opinió britànica —especialment la d'esquerra— no deplori el caràcter antiparlamentari de l'últim dels esdeveniments de la política egipcia.

FELICITACIONS AL GENERAL MIAJA

Madrid, 1. — El general Miaja, ha rebut aquest migdia, com de costum, als informadors i els ha dit que als diversos sectors del front del Centre, no ocòrre res de nou.

L'heroic defensor de Madrid, amb motiu de l'entrada d'Any Nou, ha rebut infinitat de felicitacions.

ATIL·LA, A GALICIA

(CONTINUACIÓ DE LA PAG. 1)

són capaços de concebre. I a la meva terra es complirà la voluntat dels màrtirs.»

Els màrtirs de Galicia! Castelao, artista i patriota, no se'ls treu del pensament. Els porta dintre del seu cor, mentre deambula pels carrers de Barcelona. I vessa damunt del paper tota la indignació emocionada que, pudorós, repugna de posar en les seves paraules.

I contempleu-les aquestes estampes de Castelao. La tragèdia no hi agafa aquells aires d'espant dels clàssics aiguaforts. La tragèdia hi es amorosida per un pensament tendre. Tendre, d'una tendresa que ve del suau paisatge gallec que treu el nas en totes les estampes de Castelao.

Els llibres de Castelao són un clam d'indignació, llançat, però, per un poeta. Per un poeta que estima els humils gallecs, gent senzilla i pacífica, que no ha comès altre crim que voler defensar la seva tranquil·litat.

Els bascos, els asturians, per raó de la seva defensa heroica, han tingut qui sap els panegiristes. Els gallecs no els són pas inferiors. El seu martiri encara fa molt més temps que dura que el dels seus altres germans del nord. Per si ho oblidéssim, ací està Castelao, que amb el cor i amb el llapis escriu de tant en tant aquests manifestos esborronadors que són les seves estampes.

M. S.

ESCENARIS

Del "no adjudicat" Premi IGNASI IGLESIES

ENRIC LLUELLES, membre del Jurat, explica la seva posició

Enric Lluelles, membre del Jurat del Premi Ignasi Iglésies, ens ha trames aquesta nota:

«Ara, precisament, el més insignificant —ho dic sense sibil·lí— sóc jo, i ells, els membres que integren el Jurat del Premi Ignasi Iglesias, a qui escau de justificar la decisió d'haver-lo declarat desert. La responsabilitat de conjunt recau, principalment, en la Presidència, i a ella pertoca de precisar —més enllà de l'acta redactada i signada a l'efecte al convé— el perquè d'aquest deliberat.

Pel que fa a la meva responsabilitat personal, com a part del Jurat que ha estat, —per desgràcia— per mi, cabut de tota suposició equívoca i contràcia, per tant, —per posar-m'hi a cobert de tota suposició equívoca i contràcia, per tant, a l'esperit de justícia que m'ha inclinat a acceptar-lo, en definitiva, com a l'única viable i equitatiu donades les circumstàncies i modalitats d'unes determinades obres que he estimat d'antuvi i segueixo estimant encara, amb relació al fons total de les que ens han estat trameses, merescedores i dignes d'atenció. I cal remarcar, a honor de la veritat, que en el canvi d'impressions que havia d'orientar el Jurat per al procés normal del fall com a punt de partida, hi ha hagut una espontània i rara coincidència en la selecció de títols.

Per que doncs no s'ha procedit a la votació? Perquè, en estricta justícia —parlo per mi—, resulten, al meu entendre, destriades en dos grups de tendències i valors similars, tan afins com en contingut i procediments, que serà la molt difícil de distingir en cap d'elles, en forma prou acusada i definida, una freta diferencial (literària, humana o estètica) que em permetés de decidir al seu favor net de recança i amb convenciment absolut. Així les coses, sense opinions contradictòries que vinguessin a rectificar els meus consells, i amb l'honesta preocupació, a més a més, de no caure en pecat de dubtes, i amb l'honesta preocupació, a més a més, de no caure en pecat de parcialitat, per indeliberades atraccions d'amistat, d'admiració o de personals tendències estètiques, menys objectives del que pogués desitjar, no hauria sabut ni pogut definir-me per mi sol, sota la meva absoluta responsabilitat a favor d'una de les obres que he considerat —admetem que per incomprensió o manca de criteri— igualment meritòries i merexedores, per tant, d'una mateixa distinció.

D'això a voler fer creure que no s'ha concedit el premi a causa de la manca o nulla qualitat de «totes» les obres presentades a concurs, n'hi va un abisme.

Queda ben concretat doncs, que la meva actitud— la meva— en la decisió del Jurat, no respon a una posició magistral, i menys, encara, a un gest despectiu envers uns autors entre els quals en compto alguns que em són doblement estimats com a amics i com a artistes.

Fer haver-me equivocat —ningú no és infalible— però involuntàriament, que consti, i obeint sempre imperatius d'equanimitat i justícia que no respecten— no sabria rectificar per mi sol, en el supòsit que es reprovés la feta passats en igualtat de circumstàncies.

Ara bé, si el deure del Jurat és d'anar a la votació abstenint-se de pertinaz massa la seva opinió, certa escrúpols de consciència, em sera satisfactòria de procedir-hi immediatament: cal, només, que se'm ordeni.

Enric Lluelles

Ciutat, 31 de desembre del 1937.»

PRESENTACIO D'"AURORA ROJA", AL TIVOLI

Tal com s'anuncia oportunament, demà, diumenge, a les deu del matí, al teatre Tívoli, tindrà lloc la presentació de l'Agrupament Artístic «Aurora Roja», el qual, a partir d'aquesta sessió, començarà una tournée per terres de França, a la qual ha estat invitada en honor al conjunt notable que ha sabut aconseguir en el poc temps de la seva formació. El programa de demà l'integra una selecció de balls regionals i els quadres plàstics, «Hans Beimler», per Rafael Alberti, «No passaràs», per Apelles Mestres; «Ciutat Sitiada», per Emili Padrós; «Defensa de Madrid», per Rafael Alberti. Els executants, posseïdors d'una notable sensibilitat artística, són infants de 9 a 16 anys.

El preu de l'entrada és d'UNA pesseta, i l'import de la recaptació «Aurora Roja» el destina a la Setmana de l'Infant, a la qual contribuïx amb aquesta representació extraordinària.

TEATRE OLYMPIA

DIADA D'HOMENATGE ALS FILLS DEL COMBATENT I ALS HOSPITALITZATS

ORGANITZAT PER

AJUT CATALÀ

1er. Els vallets de l'Ateneu Republicà de Gràcia.
2on. La cantatriu de 9 anys
MERCE VIVES
acompanyada al piano per la professora B. Coll de Perarnau.
3er. El rapsoda de 12 anys
EMILI PERADALTA
4rt. La cantatriu de 7 anys
LEONOR MARIMON
5è. La dansarina de 9 anys
HERMINIA MARIMON
acompanyades per la professora de piano senyoreta Carolina Molné.
6è. El gran tenor del poble
EMILI VENDRELL
acompanyat al piano pel mestre concertista PERE VALLRIBERA.
7è. Repartiment de joguines als infants.
Els intermedis seran amenitzats pels reputats clowns
PIPPO, TONY, CAPRANI, ROSSEY I MARQUEZ

Entrada per invitació. Les quals seran facilitades a l'estatge d'Ajut Català, Rambla de Catalunya 26. Telèfon 13114.

ULTIM MINUT

TXANG KAI XEC HA REBUTJAT LES CONDICIONS DE PAU DEL JAPO

Hanqueu, 1 (De l'agència Reuter) Segons informacions de font autoritzada, les condicions de pau que presentaria el Japó, segons foren comunicades a l'ambaixador d'Alemanya a Hanqueu, han estat presentades avui al mariscal Xiang-kaishek, el qual les ha rebutjat.

TITULESCU DEMANA L'INGRES AL PARTIT NACIONAL CAMPEROL

Bucarest, 1.—El senyor Titulescu ha tramés al senyor Juli Maniu, president del partit nacional-camperol, un telegrama demanant al seu ingrés a l'esmentat partit.

L'adhesió de Titulescu al partit de Maniu, significa que l'ex-ministre d'Afers Estrangers pensa prendre part activa en l'actuació dels nacional-camperols, contra el Govern racista de Goga.

Efectivament, foren trameses noves proposicions de pau a Txang Kai Xec

El grup militar que prengué la iniciativa del pacte germano-nipó desitja una solució ràpida de la qüestió xinesa per poder concentrar els seus esforços sobre el problema soviètic

Toquio, 1. — Als cercles ben informats s'afirma que poc després de Nadal foren trameses noves proposicions de pau al Mariscal Txang-Kai-Xec, però defugen precisar si és Alemanya la que serví d'intermediària. Confirmen que les condicions no comporten cap adquisició de territori, però són, no obstant, més dures que les trameses per Trautmann, ambaixador d'Alemanya, a principis de novembre. Les condicions es fixen d'acord amb els principis generals suggerits el novembre, però comporten certes precisions que foren incloses per tal de respondre a les precedents objeccions de Txang-Kai-Xec, que són: que les condicions eren inacceptables perquè eren massa vagues. Les noves proposicions no preveuen la indemnització de guerra, sinó compensacions adequades per als béns dels japonesos destruïts.

Aquestes proposicions —continuen dient als cercles ben informats— han estat sotmeses a iniciativa del grup militar que prengué la iniciativa del pacte germano-nipó i que desitja actualment una solució ràpida de la qüestió xinesa per tal de poder concentrar els seus esforços sobre el problema soviètic. Les autoritats japoneses han decidit esperar fins al 15 de gener la resposta de Txang-Kai-Xec. Les noves condicions de pau consagrarien, doncs, l'hegemonia militar i econòmica del Japó a Xina.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

ULTIMA HORA
INFORMACIÓ · CRÍTICA · REPORTATGE

REPORTATGES · INFORMACIONS · ARTICLES...

L'HOME DEL DIA

Conversa amb Xavier Casademunt, president de la Comissió Organitzadora de la "Setmana de l'Infant"

L'infant —que se'ns perdoni l'acudit— és l'home del dia.

Recorreu la ciutat: cartells, pancartes, aparadors, parades... Apoteosi de la infantesa! L'any nou neix sota el signe de l'infant. I això ens ha d'alegrar, car en l'infant hi dipositem totes les nostres millors esperances d'un demà feliç.

Dilluns vinent comença la «Setmana de l'Infant». Aquesta organització catalana aplega totes les entitats i tots els particulars que senten per la nostra mainada un gran amor. La «Setmana de l'Infant» promet ésser un seguit de diades magnífiques que deixaran en el record dels petits una gran impressió i escamparan entre la gent gran aquella emoció que proporciona el contacte amb la infantesa.

El president de la Comissió organitzadora de la «Setmana de l'Infant» és el nostre amic, el diputat Xavier Casademunt. L'atzar ens l'ha menat avui al costat nostre. La conversa, no l'interviu, ha sorgit espontània. Després no hem pogut resistir la temptació —periodistes que som!— de trasladar-la damunt del paper.

—¿Molt enfeinats, amic Casademunt?— li hem dit.

—Naturalment —ens ha respost ell—. S'ha començat un xic tard per tal de lligar bé les coses. Però s'ha aconseguit arribar a un acord complet. Totes les entitats que tenen cura d'infants, de Catalunya o de fora de Catalunya, hi són representades en aquesta Comissió.

—¿No correu el perill d'interferir iniciatives paral·leles?

—No. Treballem nosaltres amb estreta col·laboració amb el Ministeri d'Instrucció Pública; tant és així, que el president del Comité Nacional de «La Fiesta del Niño» és el vice-president de la Comissió de la «Setmana de l'Infant».

—¿Es molt extensa la vostra Comissió?

—Mireu, us donaré el nom dels organismes que hi col·laboren. Primer cal fer avinent que està sota el patrocini de l'Honorable President de la Generalitat. Les entitats que formen la Comissió i que totes s'han presentat i treballen amb entusiasme, són: Assistència Infantil, Ajut Infantil, Ajut Català, Socors Roig Català (SRI), Pro Infància Obrera, Institut d'Acció Social Universitària.

—I els dirigents de la Comissió, qui són?

—Jo n'ostento la presidència per delegació del conseller de Governació i Assistència Social, la senyoreta Oriola n'és tresorera, en representació del director general d'Assistència Social, i la representant de la Consellería de Cultura, la senyoreta Rosa Maria Arquimbau, nomenada secretària en la primera reunió de la Comissió. A més, tenim la representació de la Consellería d'Economia en la senyoreta Eloïna Malarechevarria.

—El vostre programa?

—Durant la setmana del 3 al 9 —«Setmana de l'Infant»— farem dues menes de festivals. Uns matinals dedicats als infants que, aprofitant els dies de vacances, podran acudir-hi amb llurs familiars. Procurarem organitzar-ne un a cada districte i un o dos de caire general al Palau Nacional de Montjuic i en algun altre local espaiós de la ciutat. I uns altres festivals de recaptació de fons per a atendre les despeses.

—Heu pensat ja en els locals?

—Sí. Som un xic pretenciosos. Hem arribat a pensar en el nostre Teatre Nacional.

—De veritat?

—Sí, si el Liceu.

—Us assegurem l'èxit.

—Veurem; entusiasme no en manca. Procurarem arribar a tots; si no hi arribem individualment, procurarem que les col·lectivitats infantils (escoles, colònies, etc.) guardin un bon record d'aquesta Setmana.

—¿Els festivals i els actes que diverses entitats organitzen, no treuen que restin importància a la vostra Setmana?

—No ho creieu, no ens fan ombra les iniciatives particulars. Millor com més festivals, com més joguines es repartissin, com més riuades surtin dels llavis dels nostres infants, més satisfets ens sentirem de la nostra obra.

—Però hi ha un Decret que sembla que us atorgui una exclusiva.

—De cap de les maneres. El Decret diu que no podran efectuar-se festivals sense el nostre permís, interpretant el desig que té la Generalitat que no s'abusi de la generositat dels nostres ciutadans, constantes vegades s'ha fet. Tindrem un criteri ben ampli i creiem que no haurem d'usar de la nostra legítima autoritat.

—El millor dels èxits, amic Casademunt!

Però el president de la «Setmana de l'Infant» no estava per escoltar els nostres bons desigs. El solliciten moltes persones, el telèfon, una infinitat de cartes...

El periodista dóna fe de l'entusiasme i de l'activitat dels organitzadors d'aquestes belles diades.

J. C.

REPARTIMENTS DE BENEFICIS

El conseller d'Economia de la Generalitat, en ús de les seves facultats, acaba de disposar la destitució dels membres del Consell d'Empresa d'una Empresa Industrial Col·lectivitzada i de l'Interventor de la Generalitat a la Indústria.

La resolució ha estat presa per haver-se repartit entre els obrers la quantitat de cinc-cents pessetes en concepte de repartiment de beneficis, cosa del tot contrària a l'esperit del Decret de Col·lectivitzacions i que constitueix, a més, un sabotatge flagrant a la nostra economia.

*

La decisió adoptada ha de servir d'exemple a tots els Consells d'Empresa i a tots aquells els quals tenen sota llur responsabilitat la direcció d'activitats industrials o comercials.

Recordem unes paraules repetidament pronunciades arran de l'aprovació del Decret de Col·lectivitzacions: «En molts llocs, set o vuit burgesos han vingut a substituir l'antic burgès». El fet que ha estat objecte de sanció ens ha vingut a demostrar que aquell esperit obstinadament fustigat no havia desaparegut del tot.

I cal que desaparegui. O voluntàriament o obligadament. Els nostres soldats no lluiten, ni sofreixen, ni moren, perquè a l'ombra de llurs baionetes, a la reraguarda es facin repartiments de beneficis.

Què vol el Japó a Xina?

Carbó..., ferro..., mercats, i guanyar posicions per a atacar la U. R. S. S.

La darrera etapa de la invasió japonesa de Xina ha motivat als Estats Units una ona d'indignació molt superior a la que es produí arran dels atacs anteriors a Manxúria i Xang-Hai. Ara s'ha vist clarament quines són les intencions del Japó. El 1931 l'Imperi del Sol Ixent assegurà al món que no el guiava cap propòsit de conquista territorial a Xina i que es retiraria així que «la pau i l'ordre» es restablissin. Simultàniament exposaren la necessitat de conservar les fronteres de Manxúria i, al mateix temps, disposar d'un lloc on enviar l'excés de la seva població.

Però a mesura que les tropes japoneses avançaven amb èxit a la Manxúria del nord, Jehol, Hopei occidental i Xahar, les intencions imperialistes de Toquio es posaven més i més en evidència. Les tres provincies xineses de l'Est es convertien en la primera etapa envers l'ocupació total de la Xina com a nació.

La Manxúria té un clima massa fred per als emigrants japonesos, i quant a la seva contribució amb primeres matèries a la indústria metropolitana, ha estat molt petita. La conquista de la Manxúria ha significat algun avantatge per a les exportacions japoneses, però aquest avantatge ha estat anul·lat per les despeses que exigeix l'administració del territori i per la competència dels productes manxurians en el mercat japonès.

Econòmicament, la Xina del Nord ofereix molt més que la Manxúria. Existeixen importants mines de ferro a Xahar, Xansi i sud d'Hopei, mentre que Xansi posseeix immenses quantitats de carbó excellent. L'extensiva vall del Riu Groc promet grans possibilitats per al conreu del cotó, la qual cosa voldria dir eliminar la compra d'aquesta fibra als Estats Units a preus molt superiors. A més, les condicions climatològiques són molt millors per a l'emigració japonesa.

Es sap que Toquio té un pla per a explotar aquest territori per mitjà del Consell Polític d'Hopei-Xahar, que ha vingut regint el nord de Xina durant els dos darrers anys. Es projecta un ferrocarril de Tientsin a Xihxiaxuang, per al transport de carbó i ferro. Els alts forns que ja existeixen a Xahar serien reorganitzats i ampliats. Però el capitalisme japonès es resistia a portar a terme les inversions necessàries mentre hi hagués un règim xinès, encara que fos el Consell Polític esmentat, que és un instrument dòcil de Toquio.

Alguns observadors sostenien que els motius d'ordre econòmic no són els únics que inspiren la política d'agressió portada a terme per Toquio. En molts aspectes —diuen— el Japó tenia millors oportunitats econòmiques abans del 1931, quan podia explotar el mercat xinès sense por a represàlies. Les primeres matèries podien obtenir-se lliurement mitjançant les operacions normals de comerç, i els productes japonesos gaudien de drets duaners molt avantatjosos per a vendre's a la immensa Xina. Es cert que els xinesos anaven guanyant gradualment en la competència desenrotllada a Manxúria, però això no significava una amenaça d'importància. A la llum dels esdeveniments ocorreguts, el cop de Manxúria s'efectuà per a donar als feixistes japonesos una oportunitat de prendre el Poder. I havent-ho aconseguit, s'han valgut d'amenaces a l'exterior per a conservar el fervor patriòtic sobre el qual depèn la seva força. Resultat: Que les dificultats econòmiques trobades pel Japó en els darrers mesos, a conseqüència de la baixa en les seves exportacions, han exigit que es revifi la psicosis de guerra per a cobrir els problemes nacionals.

MIRANT CAP A LA U. R. S. S.

Molt més important que tots els factors enumerats, existeix allò que en la ment dels líders militars japonesos constitueix la idea culminant: preparar-se per a la guerra amb la Unió Soviètica. Des de la derrota de l'expedició japonesa contra Sutyuan, el novembre del 1936, pogué comprovar-se que per a dominar les zones estratègiques de l'interior de Mongòlia és absolutament necessari apoderar-se del nord de Xina en la seva totalitat.

Basant-se en passades experiències, els japonesos creieren segurament que podien aconseguir els seus objectius sense recórrer a la guerra. Però XINA HA RESPOST A L'ATAC, i és l'opinió dels observadors estrangers més assabentats, que el Japó es veurà aixafat, a la llarga, per l'enorme cost de l'aventura. Potser que consolidi les seves posicions a la Xina del Nord: però mentre existeixi una Xina independent al sud del Riu Groc, la situació del Japó estarà a mercè dels mateixos perills i amenaces que ha tingut en la Manxúria.

No es necessiten salconduits per a viatjar per la zona lleial

Aclarint diverses consultes que s'han efectuat a la Comissaria General respecte si cal o no viatjar amb salconduit per la zona lleial, s'adverteix que no es necessiten altres documents que els particulars que posseeix cada ciutadà per a identificar en qualsevol moment la seva personalitat.

Per tant no cal permisos especials, llevat de desplaçar-se a les zones fronteres, en aquest cas haurà el viatger de proveir-se d'autorització especial a l'Oficina de Passaports (Còrcega, 291), o per a anar a Madrid, per a on cal també una altre autorització, que es fa lliurament a la Direcció General de Seguretat, com de costum.

AJUT CATALÀ

Demà, a l'Olimpia

Diada d'Homenatge als Fills del Combatent i als hospitalitzats

El millor homenatge que le sdones de Catalunya poden retre als heroics combatents del nostre poble és preocupar-se en una diada com aquesta dels petits infants orfes d'alegria per l'absència del pare, als quals les companyes d'Ajut Català no poden permetre que els manqui el goig d'una joguina.

El tresor més preat per un pare és el seu fillet, i és per això que Ajut Català saluda l'entrada d'any nou ofrenant el seu present al fill del combatent.

Ajut Català ha organitzat per a demà, diumenge, 3 de gener, un gran festival al Teatre Olympia, que començarà a les nou del matí amb l'actuació de les petites artistes Mercè Vives, Emili i Teradalta, Leonor i Herminia Marimon, els reputats clowns Pippo, Tony, Caprani, Rossey i Màrquez i del tenor del poble, Emili Vendrell.

Durant el transcurs de l'acte, els nostres petits seran obsequiats amb una joguina, els vals corresponents als quals poden retirar-se a l'estatge d'Ajut Català, Rambla de Catalunya, 26.

De més a més, la distingida esposa del president Companys, no solament ens ha promès la seva assistència, sinó que s'ha brindat a fer lliurament personalment de les joguines als fills dels nostres combatents.

FESTIVAL D'INAUGURACIÓ

DIJOUS VINENT, DIA 6, AL PALAU NACIONAL DE MONTJUIC, A LES 11 MATÍ

NENS I NENES, acudiu a la festa que és per a vosaltres!

Hi prendrà part la petita actriu Margarida Sierra, la cantaora Violeta Rido i els cors d'alguns Grups Escolars.

També hi col·laborarà la Banda Municipal, sota la Direcció del mestre Lamote de Grignon.

Es cantarà l'himne infantil «A l'Escola Nova Unificada», per nens escolars, acompanyats per la Banda Municipal.

PARES, porteu-hi els vostres fills! Ciutadans, acompanyeu-hi els nens que tingueu acollits. Tots els infants han d'assistir a la FESTA DE L'INFANT!

CIUTADANS: FEU ELS VOSTRES DONATIUS EN METAL·LIC, JOGUINES O ROBA A LES INSTITUCIONS QUE S'ESMENTEN I QUE FORMEN PART DE LA SETMANA DE L'INFANT

ASSISTÈNCIA INFANTIL, Passeig de Pi i Margall, 76, pral.

AJUT INFANTIL, Plaça de Ferrer i Guardia, 11, pral.

SOCORS ROIG DE CATALUNYA (Secció S. R. I.), Passeig de Pi i Margall, 36, pral.

AJUT CATALÀ, Rambla de Catalunya, 26.

PRO INFÀNCIA OBRERA, Màrtirs de Montjuic, 28.

COMISSIÓ NACIONAL PER A LA FESTA DEL NEN, Passeig de Pi i Margall, 52.

RESIDÈNCIES PROFESSIONAL FEMENINA I D'ALUMNES INFERMERES, Rosselló, 167.

CASA D'ASSISTÈNCIA PRESIDENT MACIÀ, Montealegre, 8.

OFICINES DE LA COMISSIÓ, Avinguda del 14 d'Abril, 442 bis.

NEU A LA CIUTAT

Quants anys feia que no nevava a Barcelona? Sis, creiem. Per això la nevada té sempre, a la ciutat, característica d'esdeveniment. La primera impressió de la capa blanca que cobreix els edificis i els jardins és tan bella, que hom no pensa en el fred ni en la glaçada de després, que provoca tantes relliscades. Els fotògrafs, en dia de neu, malversen molts clixés. El nostre fèu ahir aquestes dues suggestives plaques del carrer de les Corts Catalanes i de la Plaça de Catalunya. Neu a ciutat. Això no passa cada dia. Són justos, doncs, els honors periodístics

ELS REACCIONARIS FRANCESOS ALIATS DE FRANCO

Degrelle, el cap del feixisme belga, acaba d'ésser condemnat a una forta multa per difamació. Fa poc, el líder dels Creus de Foc de França, coronel La Rocque, fou sentenciat igualment per un tribunal francès, acusat d'idèntic delicte.

Mosley, l'anglès, fou també processat per escàndol públic. Cal notar que tots els caps dels partits anomenats autoritaris i d'ordre són perseguits per la justícia gens revolucionària ni demagògica dels Estats burgesos.

I és que el moviment de les forces totalitàries, inspirat en la violència, manca de sentit moral àdhuc en aquells actes de política corrent que exigeixen honradesa i bona fe.

¿Quina estranyesa, doncs, pot produir que els reaccionaris francesos es posin d'acord amb els propis enemics de la seva pàtria per tal de proovcar la guerra civil i amb ella la deibilitació de les defenses nacionals? En el complot dels «cagoulards» s'ha comprovat que hi havia armes italianes i alemanyes facilitades als conspiradors pels Estats feixistes, a través dels agents de Franco. Un «dorriotista», Jeantet, al qual anava consignat l'armament, es troba a hores d'ara a Salamanca, al costat dels consellers de Franco. Alguns detinguts han donat tota mena de detalls referents al contraban d'armes que es feia des d'Espanya per tal de preparar el cop d'Estat contra el Front Popular de la República veïna. Els fusells i metralladores de marca alemanya, incautats per la policia, poc després de la detenció del comandant Troncoso, havien arribat a Irun en un camió portuguès. Per tant, foren desembarcats en territori lusità i enviats a l'Espanya «nacional», que les feu passar per la frontera prèviament «camouflades».

Serà cec qui no vegi la preparació metòdica d'una agressió a França per part dels seus enemics tradicionals que utilitzen llurs afins de l'altra banda del Pirineu per a desfermar un atac eficaç. Els feixistes francesos, encegats per l'odi a les esquerres, s'han convertit en un instrument de Hitler i Mussolini, els quals, en decidir llur intervenció a Espanya, han pensat principalment en clavar a França un cop definitiu per l'esquena. El comerç d'armament als països feixistes no és lliure; al contrari, l'Estat controla la indústria tan estretament, que no es possible cap exportació d'armes sense el consentiment de les autoritats. Els mateixos que proveeixen Franco de material modernissima, sense cobrar-se en divises monetàries, tan importants desembossaments, són els que atien i armen les dretes franceses contra el Govern democràtic.

N'hi ha prou amb escoltar els locutors facciosos que utilitzen contra el Front Popular francès els arguments més indecents, per a comprendre què l'enemic no tracta solament de vèncer la resistència heroica de la República espanyola, sinó de prendre posicions estratègiques contra la democràcia francesa i dominar les seves bases mediterrànies. Un cronista polític recordava, aquests dies, el robatori del Dodecanès, on Itàlia, d'un règim provisional d'ocupació, passà a una ocupació definitiva. L'escriptor aplicava el precedent al cas de les Balears, ocupades també de moment per Itàlia amb vistes a una acció més amplia en el mar que Mussolini denomina cínicament «llac italià». L'amenaça s'estén a Àfrica, on italians i alemanys s'instal·len secretament per tal d'atacar en uns centres vitals la França colonial. El Govern francès ho sap. Fa poc que Pierre Lot féu enfosquir el cel de Tunis amb un vol de grans esquadres de bombardeig i caces que no sabem si impressionaria els agressors, però que sens dubte els ha servit d'advertència.

Els republicans espanyols, que mai no hem perdut la fe en [illegible] i que considerem aquest gran poble com el baluard occidental de la llibertat, respirem satisfets cada vegada que el Front Popular aconseguéix superar una dificultat o destruir un obstacle creat pels seus enemics exteriors. Estem convençuts que en la victòria de la República espanyola descansa la integritat de la democràcia francesa. Amb l'aixafament de Franco, lacai del feixisme italo-alemany, es liquidaran també les forces subversives del filofeixisme francès, aliades ara als facciosos espanyols.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES